

[Gert Petersen]

Når hr. Svend Auken mener, at der er visse passager i det, jeg sagde, og som fru Ingerlise Koefoed sagde, som kunne give de borgerlige et vist håb, så er jeg ikke enig. Det skal jeg komme tilbage til om et øjeblik.

Når hr. Svend Auken videre sagde – sådan forstod jeg det – at det ikke vil blive på vores, altså Socialdemokratiets, foranledning, dette håb går i opfyldelse, så er jeg naturligvis tilfreds. Så mener jeg, at situationen er den, at vi må sige: O.k., vi i SF er uenige med Socialdemokratiet på nogle områder i de aftaler, som er indgået. Man ville ikke kunne indgå tilsvarende aftaler med os, det kan jeg godt sige helt klart.

Jeg kan ikke forstå, at man fra socialdemokratisk side overhovedet ikke har noget at skamme sig over. Når man indgår et forlig, så er det med en modpart, så giver man noget, og man får noget. Der må da også være noget, I er mindre tilfredse med! Jeg ville da, hvis jeg var socialdemokrat, være mindre tilfreds med den dér med den helt bestemmende indflydelse og også den måde, dele af arbejdsgiverafgiftsomlægningen er skruet sammen på. Det ville jeg da være mindre tilfreds med, hvis jeg havde været socialdemokrat. Jeg ville være meget tilfreds med de 10 pct.s forhøjelse.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor man negligerer, at der er ting, man bør være, må være mindre tilfreds med, og som vi altså fra SF's side er toltalt uenige i. Og det kan vi sige, og vi siger det: Vi vil ikke med i forliget.

Så spørger hr. Jørgen Tved om Arbejdsretten. Må jeg lige korrigerer hr. Preben Møller Hansen: Det var i 1910 og ikke i 1908, Arbejdsretten blev etableret. Hr. Jørgen Tved spørger: Hvorfor stemte SF i går imod nedlæggelse af Arbejdsretten? SF stemte ikke imod; vi undlod at stemme. Det er – det vil jeg sige til hr. Preben Møller Hansen, tror jeg det var, som spurgte, hvordan SF stemte tidligere – SF's afstemningsmønster 1970'erne igennem, at vi undlod. Vi vil også af med den ret, men vi er klar over, at den ikke bare kan afskaffes over finansloven, vi skal have andre ting i stedet. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det er et svar til hr. Kent Kirk, der spørger, hvem Socialdemokraterne vil samarbejde med.

Vi vil samarbejde med alle i denne sal, så vi har mulighed for at trænge igennem med klare socialdemokratiske forbedringer. Det vil vi gøre. Vi har opnået gode resultater under disse forhandlinger.

Jeg har sagt i min tale i dag, at jeg er pesimistisk med hensyn til de borgerlige, når det drejer sig om de grundlæggende reformer, der er behov for, nytænkning osv. Der er jeg pessimistisk over for et samarbejde med de borgerlige. Jeg har også beklaget, at det var komplet umuligt at standse straffeaktionerne over for kommunerne. Jeg har beklaget, at lokalsamfundene står helt uforberedt, når det drejer sig om arbejdsløshedens vækst i de kommende måneder, at vi intet har gjort for at sikre trygheden og alt det dér. Hr. Kent Kirk ved udmærket godt, at dér har Socialdemokraterne fremsat forslag, og de er blevet stemt ned af de borgerlige.

Derfor er der desværre ikke noget håb om at opnå et flertal i det nuværende Folketing, og derfor har jeg som andre knyttet mine forhåbninger til et andet flertal efter et valg.

Jeg er godt tilfreds med de bemærkninger, fru Ingerlise Koefoed og hr. Gert Petersen har gjort her i dag. Men jeg vil gerne sige, at der er stor forskel på at være mindre tilfreds med noget, men stadig væk tilfreds, og så at skamme sig, selv i dette lutheranismens land.

Skrumsager Skau (V):

Det er sjette gang under denne regering, vi skal vedtage en finanslov, siden regeringen kom til i 1982.

Der er sket betydelige ændringer med det finanslovsforslag, regeringen fremsatte i august 1987 på basis af den første udvikling i 1987, og det er kommet til at se temmelig anderledes ud efter gårsdagens afstemninger over de forskellige ændringsforslag.

Hvorfor nu det? Jo, der er sket to væsentlige ting. Der er dels sket en væsentlig forringelse af vores konkurrenceevne, dels har vi haft et valg den 8. september, som medfører, at der kræves et andet flertal i Tinget nu end tidligere. Derfor vil det også være passende at komme med nogle generelle betragtninger vedrørende finanslovsforslaget.

Balancen på statsbudgettet udvikler sig fortsat gunstigt. Vi har nemlig fået det forventede underskud på 80 mia. kr. i 1983 ændret til et lille overskud i år, hvis vi altså ser bort fra statens afdragsbyrder.